

Publicerad 2009-08-13 12:23 av opheliavampira

Mange

Denna natt
tittade jag på månen
genom molnen
och visste att jag kommer att gripas av panik
igen
men jag kan inte hjälpa
det faktum
att i din värld
har jag förvandlats
från tillgång
till belastning
på grund av desperationen
som jag känner i din frånvaro.

Men oroa dig inte
jag vandrar mina egna vägar
och undviker all kontakt med dig
för sveket börjar formas
och bli påtaglig
även för mig.

Det kommer att komma en dag
då jag inte längre erkänner
att jag känner igen
dig
och då är min kamp över
och du en vem som helst
så som jag redan är
för dig.

Det finns dock ett barn
som saknar dig
i det mesta som han gör
och han tror
på det du sa
om att du aldrig sviker honom.

Jag håller mina ord
och du vet vad det innebär.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren opheliavampira med Poeter.se id #21977 innehar upphovsrätten